And he wants to admit to all

ובכולי בעי דלודי –

OVERVIEW

מוספות asked why is a מודה במקצת required to take an oath. [According to nto required with a כופר הכל מגו According to others; why is a מום חסנד not required to take an oath.] מום מחששים מאין אדם מעיז פניו בפני בע"ח answers that רבה (מרספות למני בפני בע"ח is saying the truth (according to others)]. This would seem to satisfactorily answer רבה' מוב"מ and concludes that he is מישתמט. The question is; why did רבה find it necessary to continue explaining that the מוב"מ and מוב"מ and חוספות מוב"מ offer different explanations.

- פירש בקונטרס בבבא מציעא¹ (דף ג,ב ושם) דאתא לפרש אמאי נשבע בבבא מציעא¹ (דף ג,ב ושם) בא explained in מודה is continuing to explain why the מודה מודה is required to swear, for seemingly –

- נימא מגו דחשיד אממונא חשיד נמי אשבועתא

Let us argue that since this מוב"מ is suspect of dishonesty in monetary issues (that is why the oath is being administered to him), he should also be suspect concerning the oath; he may swear falsely. If the מוב"מ is suspect of being willing to steal he should equally be suspect of willing to swear falsely. What then is the purpose of the oath?!

ולהכי קאמר ובכולי בעי דלודי ליה ולא חשיד אממונא -

And therefore מוב"מ continued and said that this מוב"מ really wanted to admit to owing everything (he has every intention of ultimately repaying the loan, however presently he is מישתמט; therefore he is not suspect in monetary matters, and an oath may be administered. This concludes s'ירש"י'יונרולי וכו' ובכולי וכו' ובכולי וכו' ובכולי וכו' ובכולי וכו' אוברולי וכו' מוברולי וכו' ובכולי וכו' ובכולי וכו' ובכולי וכו' אוברולי וכו' ובכולי וכו' ובכולי וכו' מוברולי וכו' אוברולי וכו' ובכולי וכו' ובכולי וכו' ובכולי וכו' אוברולי וכו' מוברולי וכו' אוברולי וכ

תוספות has a difficulty with s'י'' explanation:

יקשה לרבינו יצחק דהא אמר בפרק קמא דבבא מציעא (דף הּ,בּ) - And the ר"י has a difficulty with s'יי explanation, for the גמרא states in the first מסכת ב"מ -

דלא אמרינן מגו דחשיד אממונא חשיד נמי אשבועתא -That we do not presume that since one is suspect in monetary matters he

-

 $^{^{1}}$ בד"ה והאי (see 'תוס' there ד"ה בכולי).

is suspect as well concerning oaths; but rather the assumption is that even one who is אממונא השיד אשבועתא השיד השיד וותריי הער"י is not רבה השיד אממונא רש"י interpret that the reason רבה says 'מגו דחשיד אממונא השיד נמי אשבועתא?!

חוספות anticipates (and rejects) a possible solution to his question on ירש"י:

- רינן דלא חשיד ומדרבנן הוא דאמרינן דלא חשיד מי אשבועתא ומדרבנן הוא דאמרינן דלא חשיד ואין לומר דמן התורה חשיד נמי אשבועתא law, a חשיד אממונא is also השיד אשבועתא and that which the גמרא states that a חשיד אממונא is not אשבועתא that is only מדרבנן. The reason why אשבועתא מוע השיד אממונא מדרבנן ווא השיד אשבועתא is –
- לפי שראו שהיו מקילין בממון יותר מבשבועה ותקנו שבועה על החשודים -For the הכמים realized that people are more lenient in allowing themselves to lie in monetary matters more than they would lie by oaths; and therefore they instituted an oath (even) on suspected liars –

כל זמן שלא נודע שהוא גזלן שכשר מן התורה עדיין² - As long as it is not known that he is a robber; and therefore he is still fit for an oath מן התורה -

אבל גזלן ידוע שפסול מן התורה לא תקנו -

However for a known מן התורה who is unfit מן התורה to take an oath, in those cases the הכמים did not institute that an oath be administered to a גזלן. This would seemingly answer תוספות question on רש"י.

תוספות continues to resolve certain issues if we were to accept this answer:

ולפי זה שבועה שלא שלחתי בה יד³ היא מדרבנן

And according to this explanation, the oath that a watchman swears, that 'I did not use the deposited object' is (merely) a שבועה מדרבנן; for according to the חורה law אשבועתא אממונא השיד אממונא שומר ווה law שומר that he was שומר that he was יה השיד אממונא השיד אממונא השיד אממונא (he is using something that does not belong to him [so there is no חשיד אשבועתא a מן התורה, and cannot

_

 $^{^2}$ Even though that he is a חשיד אממונא השיד נמי אשבועתא מגוו דחשיד המורה מגו התורה מגו התורה מגו התורה מגו התורה מגו התורה מגוו התורה מגוו התורה מגוו התורה פסול לשבועה מן התורה מו פסול לשבועה מן התורה. It is merely that there is no point in giving him the שבועה. If he is saying the truth there is no need for a שבועה and if he is lying; he will swear falsely anyway. The העמים however realized that there is a point in requiring him to swear. For in the times of the הממים אמבועה was not השבועתא as long as he is not a גזלן ידוע. He is merely זול שבועה מה"ת פסול לשבועה המ"ח הכמים אמבועה מה"ח ודאי גזלן שבועה אול שבועה מה"ח. However by a פסול לשבועה מה"ח, since he is a השבועה מה"ח. See later in this תוספות the difference between a גזלן and a גזלן וואי השבועה מה"ח.

³ אשת states (ב"מ ו,א) that a שומר who claims that a mishap happened to the פקדון and wants to exempt himself from payment is required to make three oaths; 1) that I was not negligent, 2) that I did no use the פקדון, and 3) that it is not in my possession.

swear.

- [ולא הוה דאורייתא אלא שבועה שלא פשעתי בה]

[And the only oath that a watchman must swear מן התורה, is the oath that I was not negligent in watching the פקדון; for even if the שומר was negligent, we cannot consider him a חייב (even though that if he was פקדון for the פקדון), therefore he may swear מן התורה that מן התורה

תוספות continues to anticipate and resolve another issue (with this assumption):

- והא דכתיב אם לא שלח לא שנשבע שלא שלח אלא הכי קאמר קרא נשבע שלא פשע And that which is written in the תורה 'if he did not send his hand in (use) his neighbors deposit', it does not mean that he swears that he was not (for if we suspect him of שולה יד אשבועתא); but rather this is what the verse is stating: the שומר swears שומר (for even if he was פסוק he is not שלא פשע); however the פסוק states that there is a restriction to taking this oath –
- אימתי בזמן שלא שלח בו יד דאם שלח בו יד חייב אפילו שלא פשע דנתחייב באונסים אימתי בזמן שלא שלח בו יד דאם שלח בו יד חייב אפילו שלא פשעתי only in a situation where the שומר was not אומר (only then can he swear that אומר שומר and be exempt from paying for the missing object); for if he was שומר then the wis obligated to pay for the missing פקדון even if he was not שומר since he was סלקדון he becomes obligated to pay for the שולה יד even if it was missing due to unforeseen (and unavoidable) accidents. There is therefore no purpose in swearing לא פשעתי if he was "שולה יד This concludes the (attempted) answer on "שולה ditional resolutions).

תוספות however rejects this solution. We cannot say that תוספות is אשבועתא is אשבועתא:

דהא גבי נסכא דרבי אבא (שבועות דף לב,ב) משמע דאי אמר לא חטפי -

 $^{^4}$ It is not clear from תוספות whether the שבועה שאינה is מה"ת or not. See משכנות הרועים אות הרועים מה"ת מה"ת

⁵ The פסוק in נפקר שמות (משפטים) שמות reads אלת די במלאכת אל שלח אל האלקים אל האלקים. This refers to the oath (ונקרב בעה"ב אל האלקים) that the must take. The simple reading of the פסוק indicates that the oath is must take. The simple reading there can be no חורה oath if we suspect the שומר τ שומר שומר τ שומר אמונא τ שומר שומר τ שומר שומר τ שומר τ

⁶ When the שומר is שומר (without permission), he is קונה to be responsible for all אונסים.

⁷ The פסוק would be understood as follows ונקרב בעה"ב אל האלקים to administer the oath of לא פשעתי to the שומר when is this oath administered (and subsequently exempting the שומר from paying), only if לא שלה ידו from paying), only if שומר האלאכת רעהו The words אם לא שלה וגו' is not part of the oath; but rather refer to the circumstances that allow the oath to be administered.

For concerning the case of a piece of silver that רבי אבא ruled on,⁸ it seems that if the defendant would have claimed 'I did not grab the silver from the plaintiff' -

- היה נשבע להכחיש את העד אף על גב דחשיד אממונא

He would be obligated to swear that he did not seize the silver, in order to contradict the testimony of the witness who claims that he did seize the silver from the plaintiff; even though that in that case the defendant is a silver from the plaintiff; even though that in that case the defendant is a [unless it can be proven that the object seized belongs to the seizer]). We can derive that an oath is administered מן התורה this contradicts the previous answer.

תוספות anticipates (and rejects) a possible answer. Perhaps the חיוב שבועה there is only and מדרבנן and not מדרבנן, and מדרבנן there is no 10 ים מגו דחשיד אממונא וכוי rejects this:

והתם הויא שבועה דאורייתא -

And there by the case of נסכא דרבי **it was a תורה שבועה** that the seizer would have been required to swear, not a תוספות. שבועה proves it:

- דבשבועה דרבנן לא אמרינן מתוך שאינו יכול לישבע משלם

For by a שבועה מדרבנן we do not say 'that since he cannot swear he is obligated to pay^{11} –

- כדמשמע בפרק קמא דבבא מציעא (שם) גבי ההוא רעיא

As is indicated in the first מסכת ב"מ of מסכת; concerning the case of 'there was a shepherd, etc'¹². Since we see that by מתוך there is a ruling of מתוך

_

therefore he is obligated to return the נסכא.

 $^{^8}$ The case there is of a plaintiff who claims (and has a single supporting witness) that the defendant seized from him a piece of silver. The defendant admitted to seizing the silver; however he claims that the silver belongs to him and not to the plaintiff. There are no other witnesses (as to who is the original owner of the rule ruled that the defendant is obligated to swear (if he would have claimed רב אבא (נסכא ruled that the defendant is obligated to swear (if he would have claimed מחוייב שבועה ואינו יכול לישבע משלם and (ע"א he is a מחוייב שבועה ואינו יכול לישבע משלם and

⁹ There is no שבועות when he claims לא and is lying; as opposed to other שבועות of an ע"א, even by a מהר"ם שי"ף, where there is the אשתמוטי fo סברא (see מהר"ם).

 $^{^{10}}$ The שבועה in the case of שבועה דרבי is a שבועת ע"א, which is a שבועה שבועה. However, if we maintain that שבועה השיד אממונא a השיד אממונא השיד השיד אממונא we would not allow the חשיד השוד השיד אממונא. The חיוב שבועה against the ע"א is (in this case) a שבועה דרבנן. This is what חספות is referring to when he discusses whether the שבועה סכא דר"א of שבועה דרבנן מים מבועה דרבנן.

¹¹ רבי אבא ruled that the מחוייב שבועה is a מחוייב שבועה to deny the testimony of the "ע"א. However since he is לישבע therefore he is obligated to pay.

¹² The shepherd counterclaimed that on this particular day he was not given any sheep to watch. עדים testified that they saw him eat two (of the owners') sheep on that day. The גמרא there says that if the ruling of רבי חייא is correct (according to ר"ח the testimony of the עדים make it similar to a עבועה the shepherd would be obligated in a שבועה דאורייתא. However since he is a גזלן (on account of the two sheep) he cannot swear the שבועת מוב"מ, rather the claimants would swear how many sheep they gave him on that day and he would be obligated to pay. The גמרא asks that even without the ruling היים (which makes him

תוספות will give his own interpretation why רבה continues with ובכולי בעי וכו'

רבה דאתא לפרש דלא תקשי כיון דאין אדם מעיז יהא נאמן במה שכפר מקצת - אמא לפרש דלא תקשי כיון דאין אדם מעיז יהא נאמן במה שכפר מקצת - And it seems that רבה is coming to forewarn that you should not ask, that since we just concluded that אא"מ, therefore the מוב"מ should be believed in his partial denial (without an oath) for he must be telling the truth (since אַא"מ)¹³ –

וכיון דמחייבינן שבועה אם כן מחשבו עזות פנים -

And since nevertheless we do obligate the מוב"מ to swear, this indicates that we consider this מוב"מ as an צוות פנים; for if he was not an עוות פנים then we would have to believe him since אא"מ and -

אם כן יהא נאמן במגו דאי בעי כפר הכל -

If this is true that the מוב"מ is an עזות פנים then he should be believed (without a מגר for he has a מגר that he could have been a כוה"כ. The only reason that a מגר is not believed with the מגר is because אא"מ because אא"מ is because מגר therefore he has no מגר since he could not be מעיז פנים. However now that we are saying that the מגר is a מגר (that it why we do not believe him), then he should have the מגר and be מגר משבועה and be בוה"כ

תוספות continues with the answer of הוספות that 'ובכולי בעי וכו':

whenever there is a claim) and therefore the claimants should also be allowed to swear and collect. The גמרא answers that since מקנה is a mcgit mcgit

¹³ However this is not that strong of a question, since it is possible that it is a הייב is הייב is מוב"מ that a מגירת הכתוב despite the fact that אא"מ. Therefore תוספות continues that he has a מגו, etc. See following footnote # 14.

וקאמר דאין זה עזות מה שכופר קצת -

And רבה states that this partial denial on part of the מוב"מ is not considered עזות, therefore he is not believed (neither based on his own claim, and not [even] with a כוה"כ of כוה"כ which requires עזות).

מוספות asks:

ואם תאמר כיון דלא חשיד אשבועתא למה גזלן פסול לשבועה -

And if you will say since that a person who is השיד אממונא is not אשבועתא , then why is a robber disqualified to take an oath. What is the difference between a גזלן and a גזלן? They both are willing to take someone else's money illegally. Nevertheless we administer a שבועה to a שבועה because a שבועה is a more serious offence. Even someone who is willing to steal will not swear falsely. The same should apply to a גזלן. Even though he steals, nevertheless he will not swear falsely.

מוספות answers:

רנירץ הרב יהודה חסיד דדוקא כשהוא חשוד על אותו ממון שבא לישבע - ותירץ הרב יהודה חסיד דדוקא כשהוא חשוד על אותו ממון שבא לישבע And ר"י the money for which he is required to swear; only then –

- אמרינן דלא חשיד אשבועתא דעל ידי השבועה יפרוש

Do we say that (even though he is השיד on this money nevertheless) he is not השיד, for the obligation of taking an oath will cause that he separate himself from the act of stealing. He will not take the oath and swear falsely, but rather he will admit and return the monies owed –

אבל אותו ממון שכבר גזל לא יפרוש על ידי השבועה -

However that money which he already stole; he will not separate himself from that wrongdoing through the oath that he is now obligated to swear on a different issue. When a השיד אממונא is given an oath for the monies we suspect he may be attempting to steal, the שבועה will prevent him from stealing, for since he is not השיד אממונא he will return the monies owed and will cease to be a אשבועתא (and therefore he is not a השבועתא). However by a confirmed גזלן, even if he refuses to take the oath he will still remain a גזלן. We cannot administer an oath to a confirmed

¹⁵ Some commentaries explain this as follows. A regular person is not willing to transgress for both stealing and to swear falsely; therefore when he is confronted with a שבועה he will refrain from swearing falsely since, if he swears falsely he will be transgressing mand שבועה. However a אולן, who already stole, is certainly not willing to return that which he already stole. When he is confronted with a שבועה for this current case he will not desist from swearing falsely; he is not concerned about transgressing two אולן, because in his mind he already transgressed on אול ממון (which he will not return). The גוילה not see himself doing a halfway תשובה; returning the new money but not the old money. Therefore he remains אינו (see מון מון ביומ ה.ב אות נט שפט חוד אינו אות וויד אשבועתא וויד אשבועתא (see מון מון ביומ ה.ב אות נט שפט חוד אות ביומ ה.ב אות ביומ ה.ב אות נט שפט חוד אות ביומ ה.ב אות ביו

תוספות anticipates a question:

וגבי ההוא רעיא דחשיב ליה גזלן משום דאכל תרי מינייהו - And concerning the case of 'that shepherd', where the גמרא considers the shepherd to be a גזלן since he ate two of the sheep that were allegedly given to him for safekeeping and therefore פסול לשבועה –

אף על פי שצריך לפרוע הני תרי דאכל -

Even though that the shepherd is required to pay for these two sheep that he ate. Seemingly he is not a גזלן; he will pay for the two sheep that he ate (since there are witnesses that he ate them). Concerning the rest of the sheep that the owners claim they gave him for safekeeping, which he denies, the שבועה will cause him to admit. On those sheep he is merely a אממונא ; not a אולן and even on the two sheep that he ate he is also no גזלן for he is paying for them. Why then do we not administer an oath to this 'רעיא'?!

מוספות answers:

מכל מקום לא יפרוש מן השאר משום שבועה -

Nevertheless he will not be בורש from denying owing the rest of the sheep on account of the oath that we will administer -

- דמה שמשלם בעל כרחו אין זה השבה מעליא

For the payment for the two sheep which he is paying against his will is not considered a proper return of a stolen item. The shepherd is still considered a even after he pays for the two sheep; since he is not paying of his own accord. If a admits to owing and repays he is no longer a גזלן and is permitted to swear. However the shepherd did not admit; it is the עדים who are forcing him to pay for the two sheep. The shepherd remains a גזלן and is בסול לשבועה.

תוספות offers an additional explanation why a חשיד אממונא is פסול is פסול and a גזלן is לשבועה is לשבועה:

יש מפרשים דגזלן כשר לשבועה מן התורה דלא חשיד אשבועתא - And others explain that a גזלן is (also) חשיד (just as a העורה (star a ממונא) וואיד אשבועתא א אמונא - חשיד אשבועתא ווא העורא אממונא - חשיד אשבועתא אונא

- אלא דמדרבנן פסלוהו כשהוא גזלן

But rather the רבנן disqualified him from taking an oath when he is a גזלך.

תוספות has a question on this opinion that a גזלן is מדרבנן only מדרבנן:

ואם תאמר ומאי שנא דלעדות פסול כדכתיב¹¹ אל תשת ידך עם רשע וגומר -

_

 $^{^{16}}$ See תוספות גיטין נא,ב ד"ה ובכולי who states that by a גנאי it is a גנאי to administer him an oath.

סנהדרין כה,ב See שמות (משפטים) כג,א.

And if you will say; and why is there a difference, by a גזלן, between taking an oath and giving testimony? When it comes to פסול is, a נזלן is עדות as it is written in the תורה 'do not place your hand (associate yourself) with a wicked person, etc. We derive from this פסוק that a גזלן (who is a רשע) is disqualified to testify -

ולשבועה כשר -

However concerning a שבועה (according to the יש מפרשים) a גזלן is לשר ניש מפרשים. Why is there a difference between a שבועה and אדאת עדות?!¹⁸

מוספות answers:

ויש לומר דבשבועת שקר יש בה עונש גדול דכתיב⁹¹ בה לא ינקה -And one can say that concerning a false oath there is a severe punishment, for concerning a שבועת שקר it is written in the ה' will not cleanse' the sin of one who swears falsely –

יכדאמר בשבועת הדיינין (שבועות דף לט,א) שכל העולם נזדעזע -

And as the גמרא states in פרק שבועת הדיינין that the entire world trembled – כשאמר הקדוש ברוך הוא (לא תשבעו ו)לא תשא

When the Holy One blessed be He said (do not swear and) do not mention my name in vain. Therefore even a גזלן whom we do not permit to testify, out of concern that he may testify falsely, nevertheless concerning an oath, we are not concerned (מן התורה) that he will swear falsely since the punishment is a severe one.

תוספות gives another reason why a שבועה is different than הגדת עדות:

- יועוד דבעדות שקר ליכא אלא לא תענה²⁰

And furthermore concerning bearing false testimony there is only but one transgression, namely 'thou shalt not bear false witness', however -

ובשבועת שקר איכא לא תגזול²¹ ולא תשבעו²² לשקר:

Concerning a false oath there are two transgressions; namely 'do not steal' and 'do not swear falsely in my name'. Therefore since there are two transgressions by שבועה, people are more concerned not to violate them and will not swear falsely. However by עדות שקר there is only one לאו , therefore the גזלן will not be that concerned and may testify falsely.

¹⁸ הוספות is seemingly asking that we should derive the פסול גזלן לעדות from the פסול גזלן לשבועה.

שמות (יתרו) כ,ז ¹⁹

שמות (יתרו) כ,יג ²⁰

ויקרא (קדושים) יט, יג ²¹

יעב"ץ in the margin corrects this to read (יע,יב) יט,יב in the margin corrects this to read (ויקרא [קדושים] יט,יב.

SUMMARY

רש"י maintains that the ובכולי בעי דלודי ליה' is coming to explain why there is no concern of תוספות. מגו דחשיד אממונא חשיד נמי אשבועתא rejects this (and proves that) we do not say מגו דחשיד וכו' either by a שבועה דאורייתא or a שבועה מגו שבועה האומים is explaining why the אא"מ does not allow us to believe the מוב"מ without a שבועה. There is a dispute in תוספות אזלן is גזלן is מדרבנן לשבועה מה"ת stylein מוב"מ.

THINKING IT OVER

1. תוספות derives from the case of תוספות that by a שבועה דרבנן we do not say מתוך שאיל"מ Seemingly, there even if it were a שבועה דאורייתא we merely say שבועה מתוך and not מתוך explains in 24 ט. What proof can we bring from שבועה דרבנן we do not say מתוך מתוך איל"מ!

2. From where do we derive that a גזלן is התורה מן התורה $?^{25}$

-

²³ See footnote # 12.

²⁴ In fact תוספות there (ה,ב ד"ה ותקנתא) states clearly that the option of מתוך does not exist; (seemingly) for the same reasons that they do not exist if it were a שבועה דאורייתא! See also סוכ"ד ב"מ ה,ב אות ה. See also טוכ"ד ב"מ ה,ב אות ה.

 $^{^{25}}$ See footnote # 18. See משכנות הרועים אות משכנות.